

ביאור בדרכ אפר

(המספר, הכוינו ואחרות הממלוכות) וגם כן צריך להבין מדוע באו יהוד
42 בהמשך אחד באותה נבואה?
43
44 גם ציריך להבין הנסיבות הקשר דפסוקים ה'על ל חג' השבועות, דרגה פסוקים אלו הם בהפטרת פרשת
45 השבועות, במדבר, שלעולים בכל קביעה,
46 מביל הבדל באיזה יום בחודש תחול
47 שבת פרשת במדבר ובאייה יום
48 בשבוע יחול חג השבועות קורין
49 אotta את פרשת במדבר קודם
50 חג השבועות ולא אחריו (ךלא)
51 כפרשת נשא, שرك לפיעמים
52 בקביעות מסוימת קורין אotta
53 קודם חג השבועות אל בירך
54 כלל פרשת נשא נקרה בשבעת
55 של אחר חג השבועות³, ולכון
56 מהר תמיד קוראים את פרשת
57 במדבר לפני חג השבועות בהכרח
58 למחר שלישייה ליה שכבות פנימית,
59 שחמינו בוגע בפרש
60 בחוננה וענינה לתג
61 השבועות, ועל-דרך
62 שחמינו בוגע בפרש
63 נצבים, שפין שלעולים בכל
64 קביעות קורין אotta בשבעת
65 קודם ראש השנה (ךלא)
66 כפרשת וילך, שرك לפיעמים
67 בקביעות מסוימת קורין אotta
68 קודם ראש השנה כל פעמים
69 קורים אותה אחרי ראש השנה, בשבעת
70 התשובה³, יש לה לפרש נצבים
71 שכבות פנימית, בתוכנה וענינה
72 לאש-השנה 4 מכובאר בהרבה
73 בליקוי תורה לבנו הוקן פרשת
74 ניצבים ובמאמרי הסידות ובים
75 נוטפים. ומה מהאמור שבודאי יש
76 קשר בין פרשת במדבר וחג השבועות
77 מיבן, שגם הפטרת
78 דפסות במדבר, שבה נאמרו
79 פסוקים ה'ג'ל, פסקי הנבואה
80 שבם נפתח המתאר הנווכי לש
81 לה להפטרה שכבות פנימית
82 וגו' כמי שלעולים, כמי שיתבادر להן.

ביאור בדרכ אפר

בהתורה של פרשת השבעה, פרשת במדבר, אומר הנבוי הוועש:
1 והיה לעתיד לבוא יהיה מס' בני ישראל בחול הים אשר לא
2 ימד שי אפשר למדוד אותו ולא יספר בנו ישראל בחול הים אשר לא
3 כלומר, בני ישראל יהיו במס' גדול כך עד שלא יהיה ניתן למדוד ולספר
4 אותם והיה ועוד יהיה לעתיד לבוא
5 במקום תמורה זאת אשר יאמר
6 לך לבני ישראל לא עמי אחים
7 יאמר לך בני אל חי. והנביא
8 משיח אמר מה עתיד להיות לבני
9 ישראל לעתיד לבוא ונתקבצו בני
10 יהודה ובני ישראל ייחדיו
11 יהודה ובני ישראל ייחדיו
12 בניגוד למצב שבו בני יהודה ובני
13 ישראל מחולקים לשתי מלכות.
14 לעתיד לבוא הם יתחדוו ושם
15 לך ראש אחד גוי משותף
16 לשניהם כי גדול גוי כי גדול יום יzuאל. וידוע
17 היום שבו יתקבצו בני ישראל שהיה
18 מפוזרים כזרעים על פי השדה.
19 וידוע תדוק בזיה², השאלה
20 הנשאלת על פסק זה בתורת החסידות
21 שבחלה במחה הדברים נאמר
22 והיה מס' בני ישראל, והיה מס' בני
23 הינו שיחיה באופן של
24 מס' דוקא, ככלור, לרוח שני
25 ישראל יהיו ריבים מאר בכל זאת
26 הריבוי שלהם מוגדר במס' ואחר
27 במשר הפסיק נאמר שני
28 פסוקים אלו הם בהפטרת פרשת במדבר,
29 לא ימד ולא יספר, שיחה
30 עניין שלמעלה ממס' ולא כמי שירא
31 מוגדר במס' כל, ונמצא שהפסיק
32 סותר את עצמו מראשו לסופה!
33 גם ציריך להבין ברו נושא בפסק
34 והוא מהי הנסיבות הקשר בין
35 התחלה הפטרת, והיה מס' בדור
36 בני ישראל גוי, להמשך
37 הפטרת והיה במקום גוי
38 יאמר לך בני אל חי, הפטרת דפרק
39 ולפסוק שלאתרו ונתקבצו
40 וגוי כי גדול יום יzuאל
41 שלכלורה נראה שהם שלושה דברים שונים ללא כל קשר ושיכויות ביניהם

(1) הוועש ב, א-ב — הפטרת פ' במדבר. (2) ד"ה והי' מס' בני ישראל במאמרי אדרה ז' תקס"ה ח"ב ע' תקפו. ד"ה הנני' במאמרי אדרה ז' האמצעי פרשנותו ע' קיג. וראה תוו"ח מקץ רכב, ג. המשך תער"ב ח"א ריש ע' קסה. ובכ"מ. (3) ראה תוכ' מגילה לא, סע"ב. (4) ראה לקו"ש ח"ח ע' 1 הערא .